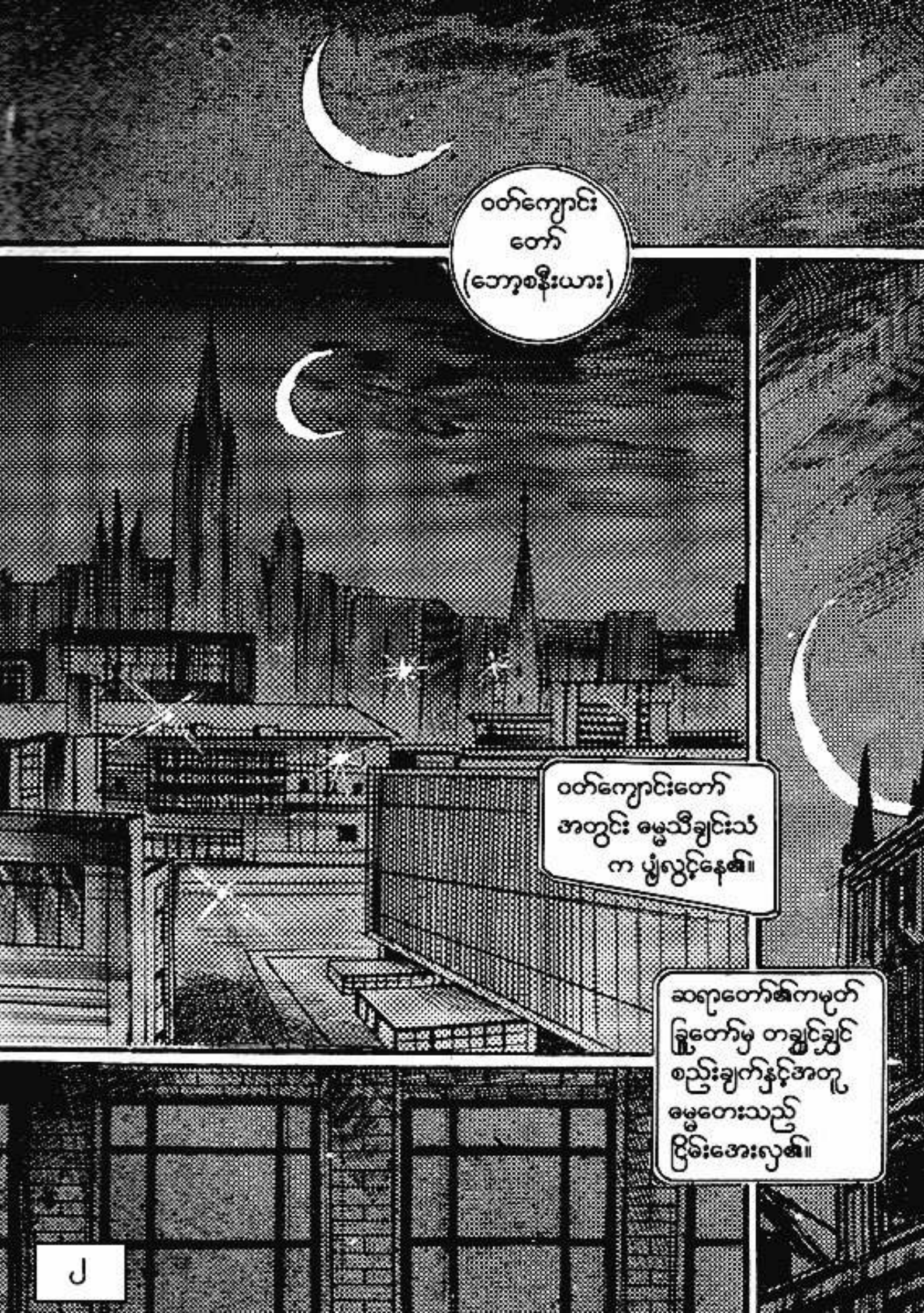

ဝန်းချို
မြင့်ဆိုတူး

သုန္ဒရီ

မိမိတို့
မောင်မျိုး
ဝတ္ထု
ကြီးမားစွာ

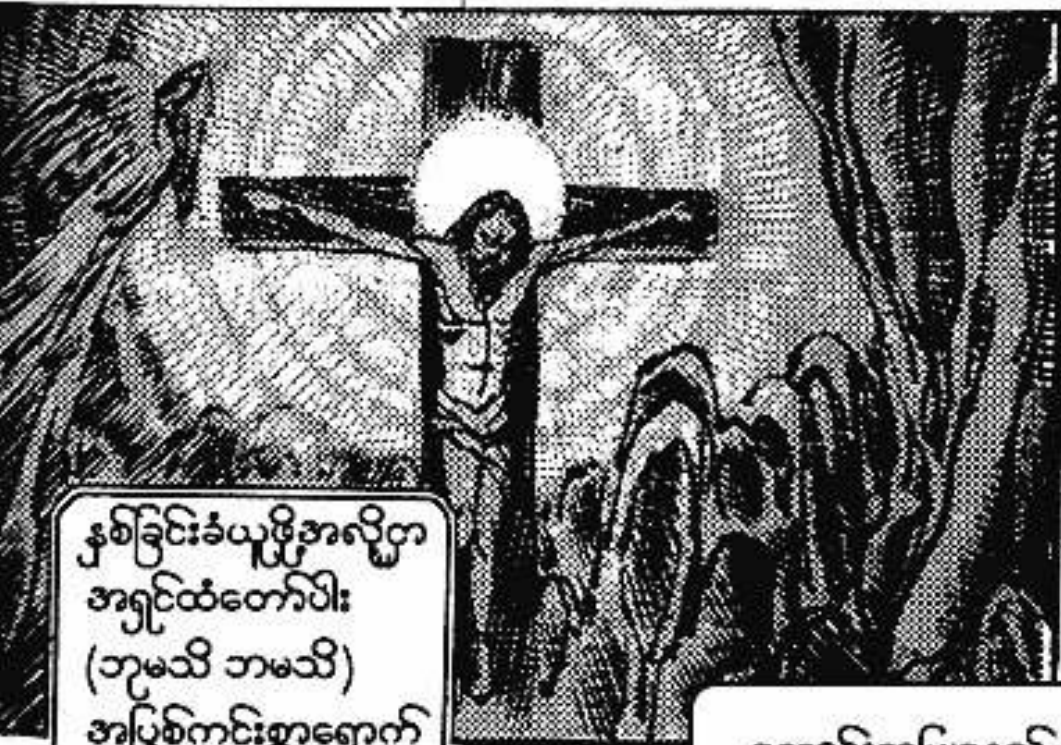
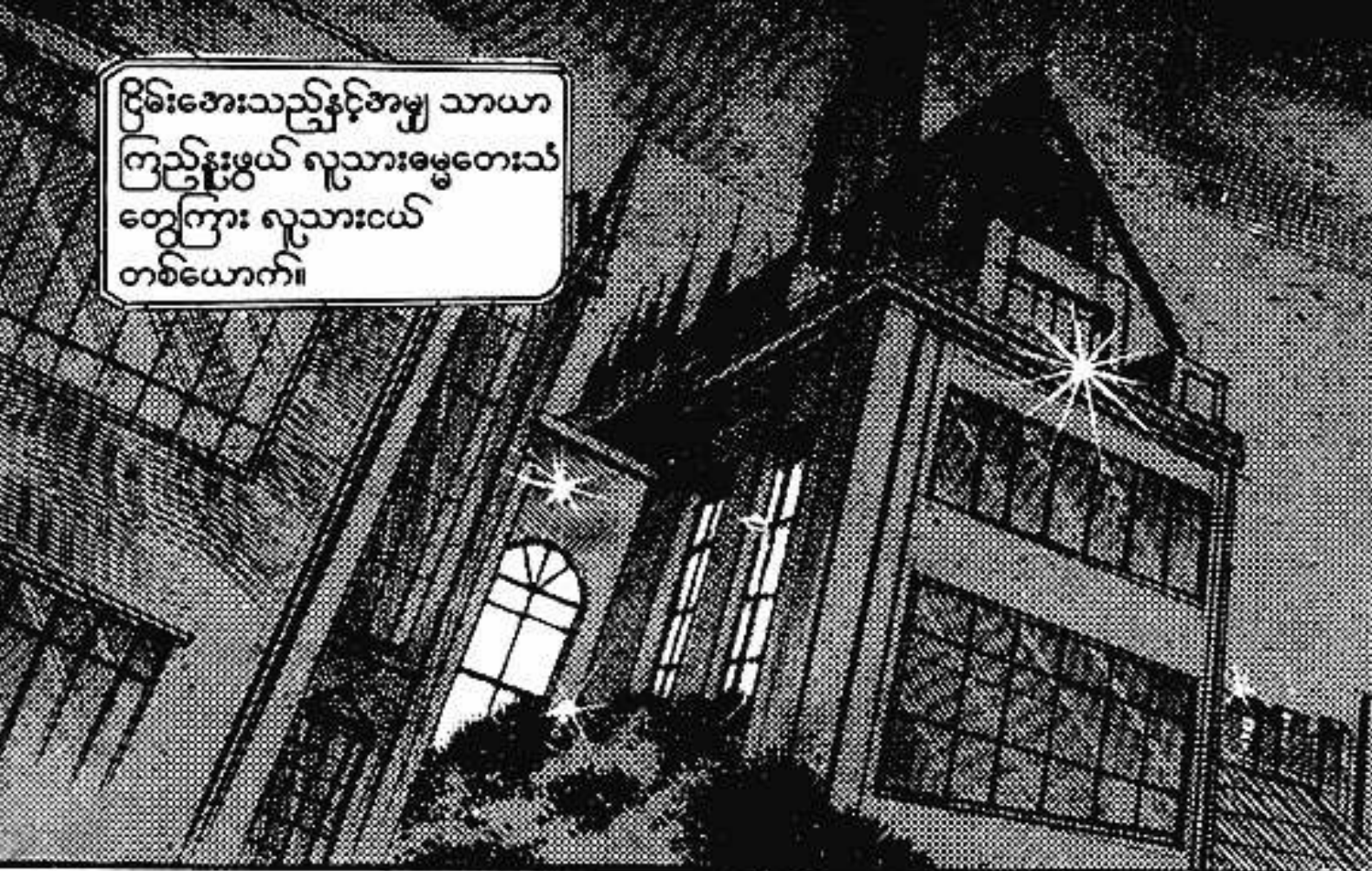

ဝတ်ကျောင်း
တော်
(ဘော့စနီးယား)

ဝတ်ကျောင်းတော်
အတွင်း မေ့သိချင်းသံ
က ပျံ့လွင့်နေ၏။

ဆရာတော်၏ကမုတ်
ခြုံတော်မှ တချွင်းချွင်း
စည်းချက်နှင့်အတူ
မေ့တေးသည်
ငြိမ်းအေးလှ၏။

ငြိမ်းအေးသည့်နှင့်အမျှ သာယာ
ကြည်နူးဖွယ် လူသားဓမ္မတေးသံ
တွေကြား လူသားငယ်
တစ်ယောက်။

နှစ်ခြင်းခံယူဖို့အလို့ငှာ
အရှင်ထံတော်ပါး
(ဘုမသိ ဘမသိ)
အပြစ်ကင်းစွာရောက်
ရှိလို့လာခဲ့ပါပြီ။

တောင်းဆိုပြုနေစဉ် ဓမ္မတေးသွားပါးပါး
ကြားသို့ လျှပ်စစ်ကြောင့်ဖြစ်ပေါ်သော
လောကဓာတ်အသံတစ်သံ စူးခနဲဖြတ်ဝင်
လာသည်။

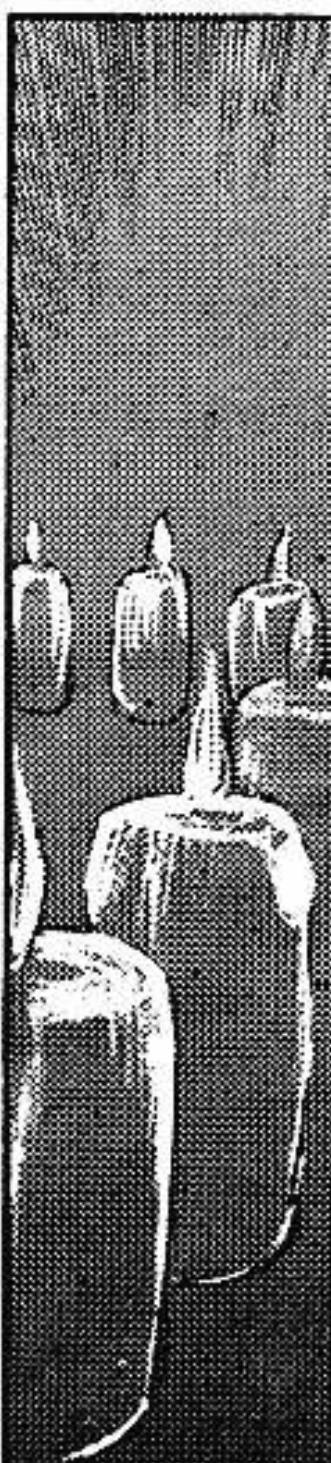

လူမမာကလေးငယ်၏ အဖိုး
တော်စပ်သူ ဝန်ကြီး၏အိပ်
ထောင်ထဲက ဆဲလ်ဖုန်းသံဖြစ်
ပါသည်။

ငြိမ်းချမ်းသော ဝတ္တကမြေ
(တစ်နည်း) အရှင်၏ဖြူစင်သော
ဝတ်ကျောင်းမြေပေါ်မှာပင် ငရဲ
တစ်ပွက်(ဘုရားသခင်

အလိုတော်အရ
ထပွက်ပါတော့မည်။

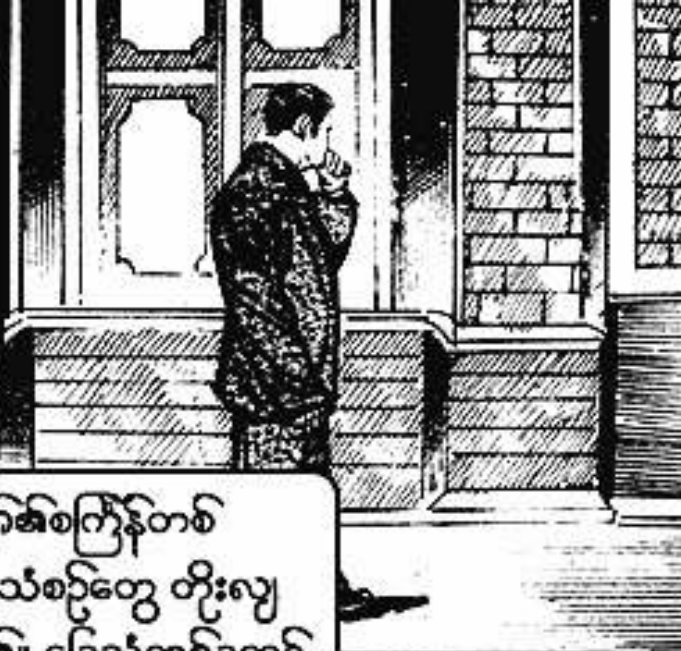
ဖုန်းမြည်သံသည် ဝန်ထုပ်ကုန်သွယ်ရေး၏
အစဖြစ်ကြောင်း ဘုရားသခင်သိ
မသိ မသိသော်လည်း

အဖိုးလုပ်သူဝန်ကြီး လုံးဝမသိခဲ့။

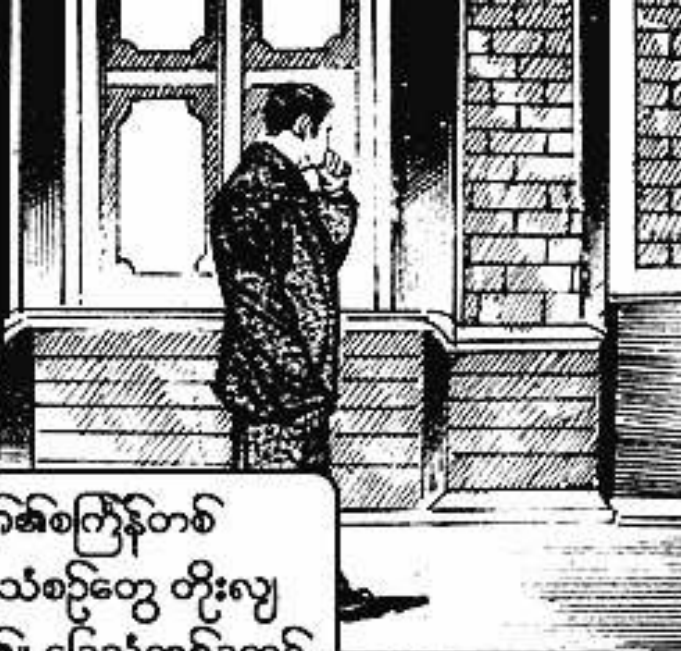
ကိုယ်ရံတော်တွေလည်း အေး
ဆေးနားလို့ ဖွားကြားထားသည်
မို့ တစ်ယောက်မှ မပါခဲ့..
ပြီးတော့

ဝတ်ကျောင်းတော်မိမိတ်ချ
လက်ချပင် ဖုန်းပြောရန်
အခမ်းအနားအနားမှ တစ်
ကိုယ်တည်း ထွက်လိုက်၏။

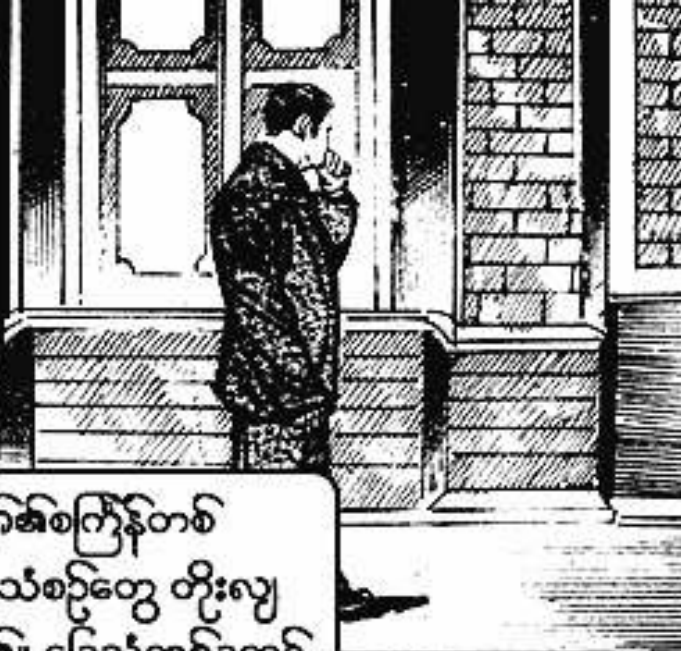

ဓမ္မတေးသံတွေ ကာရံထား
သော အဝိုင်းအဝန်း၏ ပြင်ပသို့
ဝန်ကြီးထွက်လိုက်မိခြင်းလည်း
ဖြစ်သည်။

ကျောင်းတော်၏စင်္ကြံတစ်
လျှောက် ဓမ္မသံစဉ်တွေ တိုးလှ
ထိုးကျသွား၏။ ခြေသံတစ်ခုထင်
ရှားလာသည်။

ငန့်ပွက်သံမလာခင် ခြေ
သံသည်ပင် ကျောင်း
တော်၏ စင်္ကြံကို
တဝှမ်းတဝှမ်းကုတ်၍ လှုပ်ခါ
သလိုရှိသည်။

ထောင်ထောင်မောင်းမောင်း
ဆံ့ရှည်တစ်ယောက်..
ဝန်ကြီးနားကပ်လာသည်။

ဘယ်ကဖုန်းလဲ..
မေးနေတာ ဖြေ
လေကွာ...

ကလေးငယ်တစ်ယောက်
ဖြတ်သွားသဖြင့် ဆံ့ရှည်
ကိုယ်ရှိန်ခဏသတ်သည်..

ကျပ်ဆက်တာပါ..
ဒီလိုထွက်လာအောင်...

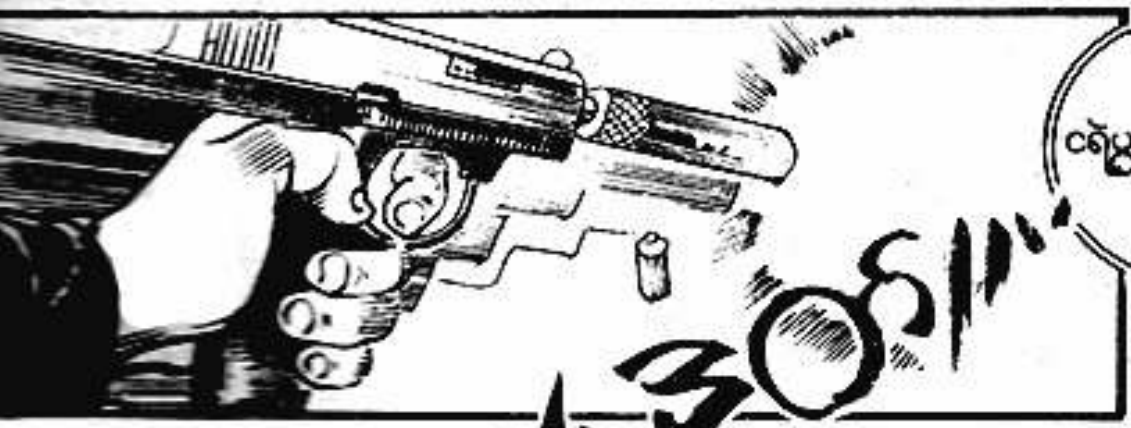
နက်ဖြန်ပါလီမန်မှာ
ပြောကြရအောင်..

ပြောမနေနဲ့တော့..

ငရဲဗွက်လေပြီ...

မာတလေ နုံးပျံစစ်စခန်း
(ရုရှားအခြေစိုက်စစ်စခန်း)

တာဝန်ခံဗိုလ်မှူးငယ်
တစ်ယောက် အချိန်မတော်
စစ်စခန်းသို့ကားနှင့်
ရောက်ရှိလာသည်..

အချိန်မတော် ဆိုက်ကပ်နေ
သော ရထားရှိရာ ဘူတာသို့
ဝတ်စုံပြည့်ဖြင့် သတိကြီးစွာ
အသင့်ရောက်ရှိလာ
လေသည်..

ရထားပေါ်သို့တင်နေသော
အထူးအာမခံသေတ္တာကြီး
တွေကို ဝင်ရောက်စစ်ဆေး
သည်...

ခေါင်းတလားလိုသေတ္တာကြီး
တွေကိုသံကြိုးကြီးတွေပင် အတွဲ
လိုက်ဆိုင်းချည်ထားလိုက်
သေး...

အားလုံးအဆင်သင့်
ပါ မှီလ်မှူး ..

ကောင်းပြီ...

တပ်ကြပ်ငယ်တစ်ယောက်က
ဗိုလ်မှူးကို တစ်စုံတစ်ရာလှမ်း
ပြောသည်။

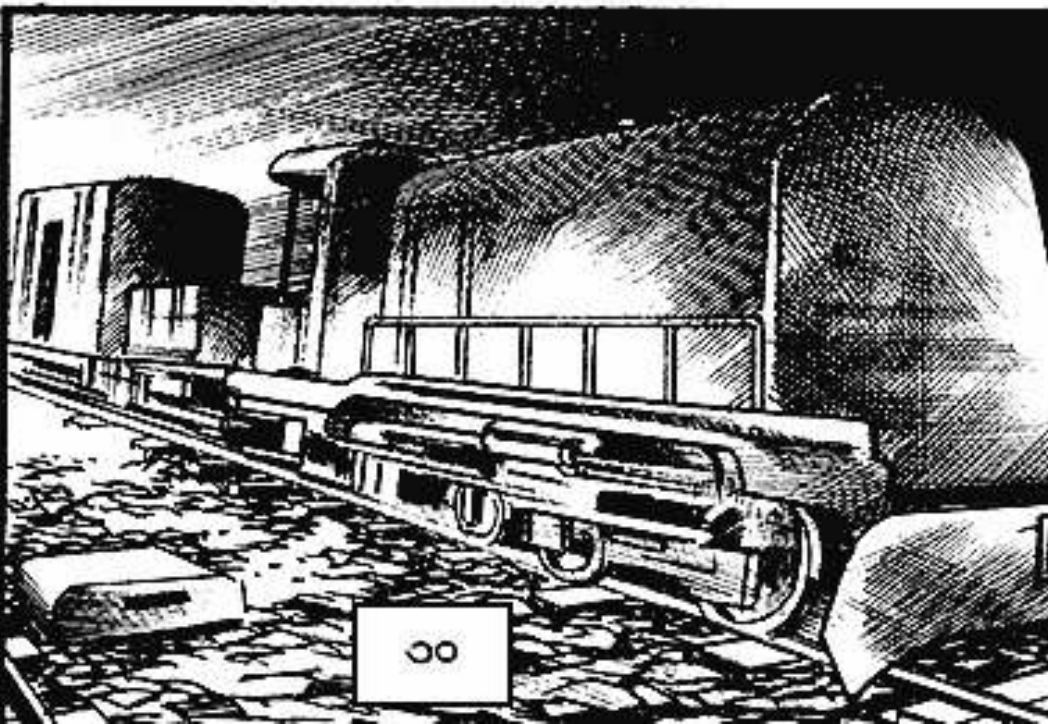
ကျွန်တော် အမေရိကန်
ကိုဖြိုခွင်းဖို့ တပ်ထဲဝင်လာ
တာ မဟုတ်ပါ.. အဖို့ငှိပ်
ကို ကာကွယ်ရန်သာဖြစ်
ပါတယ်..

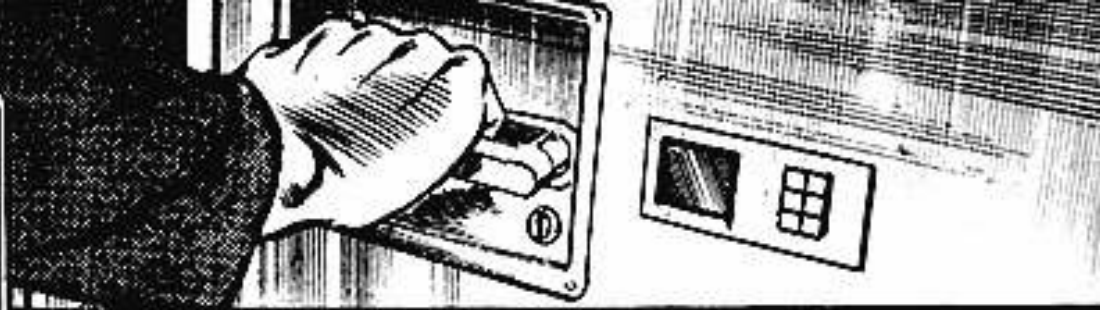
ဟုတ်ပါတယ် အခု
လုပ်နေတာလည်း
ကာကွယ်ဖို့ ကိစ္စဖြစ်
ပါတယ်...ဆက်လုပ်
ပါ။

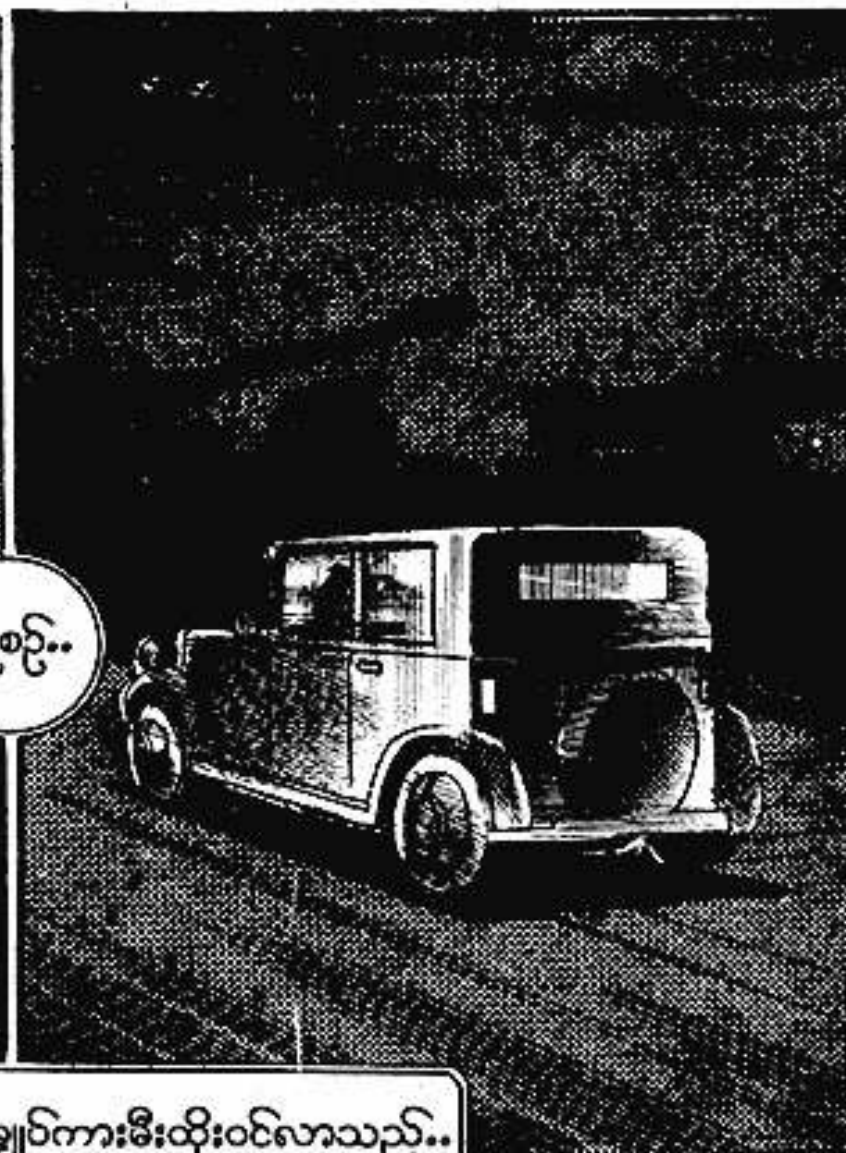
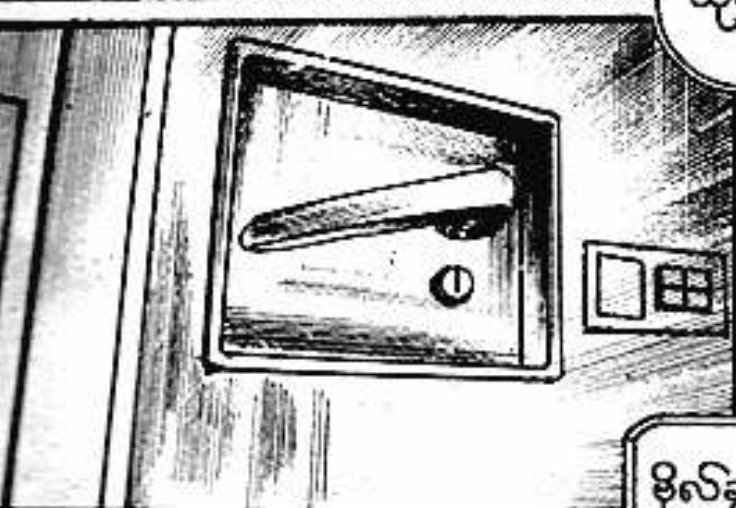
ပြောသာပြောလိုက်
သည်.. သူ့စကား
အသက်မပါမှန်း
ဗိုလ်မှူးကိုယ်တိုင်
သိသည်...

ပြောပြီး အထူးတုံ့၏ လုံခြုံရေးကွန်ပျူတာသောကို ဖွင့်၍ တံခါးပိတ်သည်..

ထိုစဉ်..

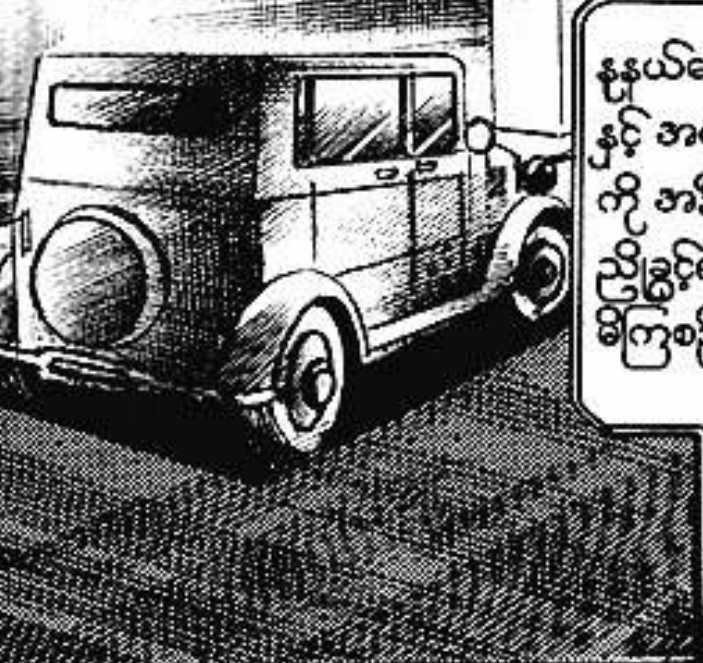
မိုလ်ချပ်ကားမီးထိုးဝင်လာသည်..

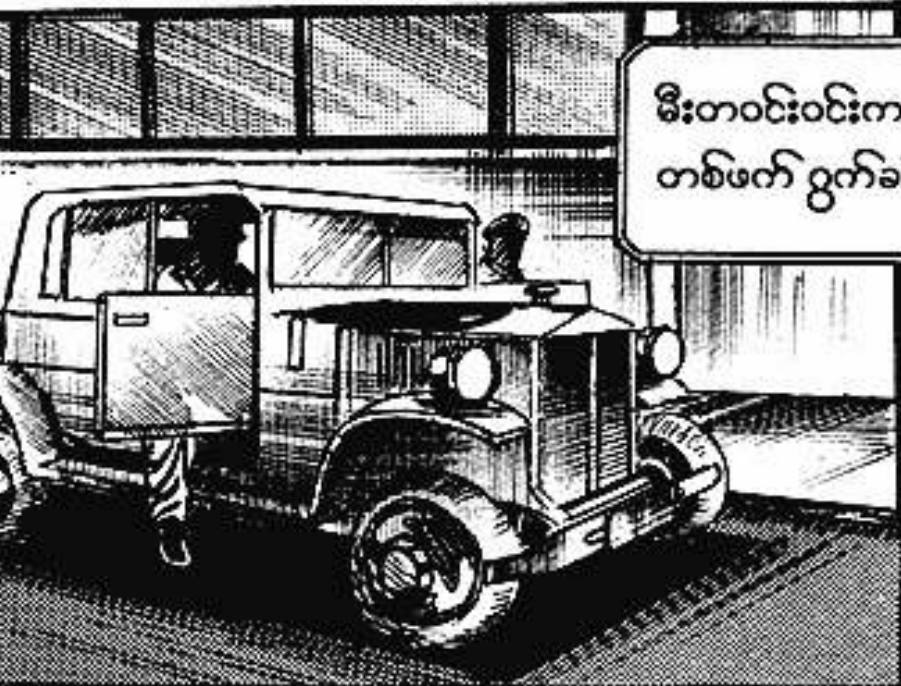
အားလုံးသတိ

ဖိနပ်ကလေးတွေ တန်းစီပြင်
သက် သွား၏..

နံနယ်သော မျက်နှာလေးများ
နှင့် အလေးပြုရှင်းမိလ်ချုပ်
ကို အနီးကပ်ကြည့်ခွင့်ကြည့်
ညီနွှဲရသဖြင့် ဝိုင်းကြည့်နေ
မိကြစဉ်...

မီးတဝင်းဝင်းကားပေါ်မှ ခြေထောက်
တစ်ဖက် ဝှက်ခနဲ ကျလာသည်..

မိုလ်ချပ်ခြေဦးတော်ရွှေရာသို
ခပ်ကြောက်ကြောက်မျက်နှာ
လေးတွေလည်၍ ပါသွားကြ
သည်..

မိုလ်ချပ်ကတော့
ရာဇ ကူဇွန်အပြည့်နှင့်
ရှာဉ်တည်..

မျက်စိမျက်နှာအနည်းငယ်
ပျက်နေသော တာဝန်ခံ
မိုလ်မူးလေးကို စေ့စေ့စိုက်
ကြည့်လိုက်ကာ..

အသင့်ဖြစ်ပလား...

အသင့်ပါ
မိုလ်ချပ်ကြီး...

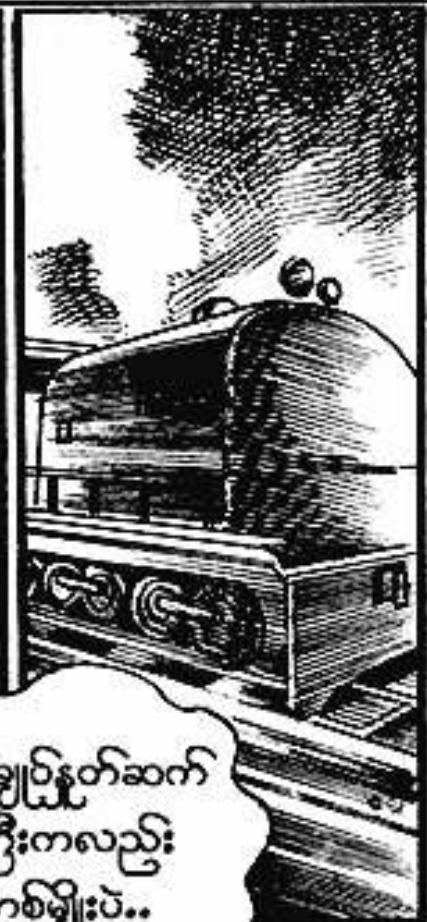
ကံကောင်းပါစေ..

ကျွန်တော်တို့ပြန်
တွေ့ကြမယ်လေ..

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးက ရထားဦးပိုင်းဆီ
ကျောခိုင်းထွက်ခွာသွားလေပြီ..

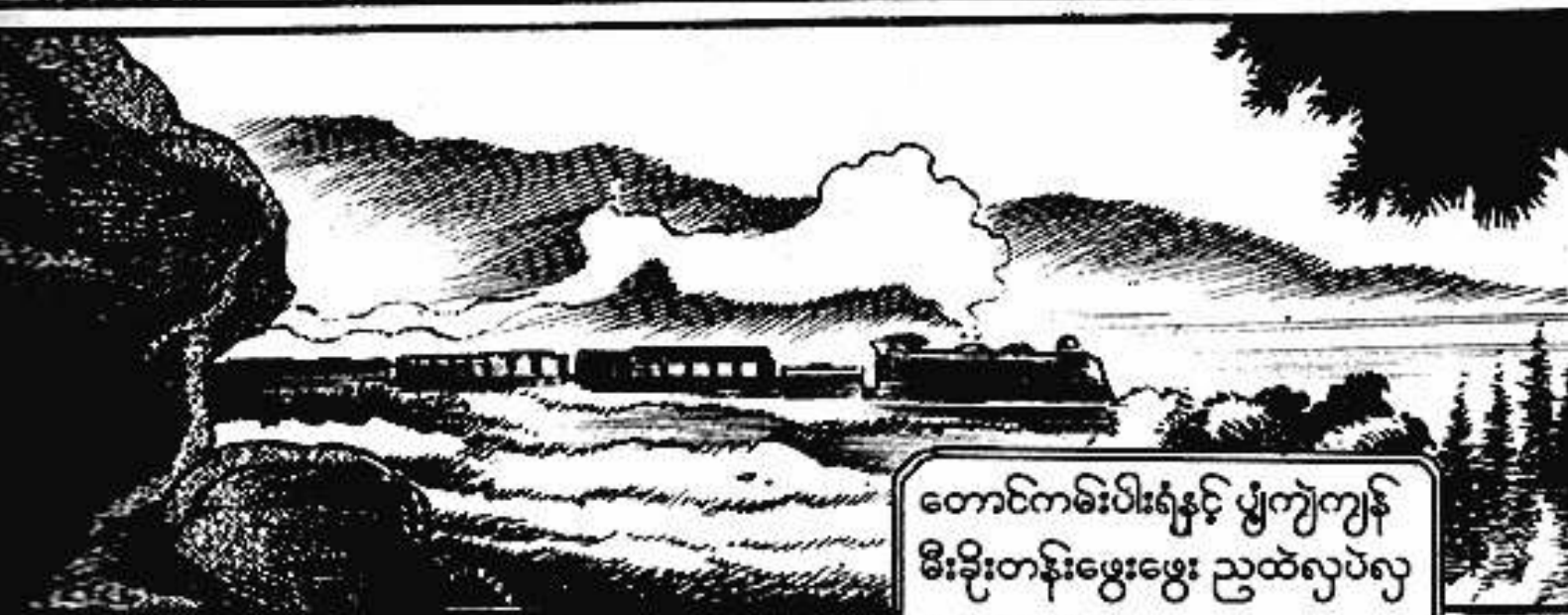
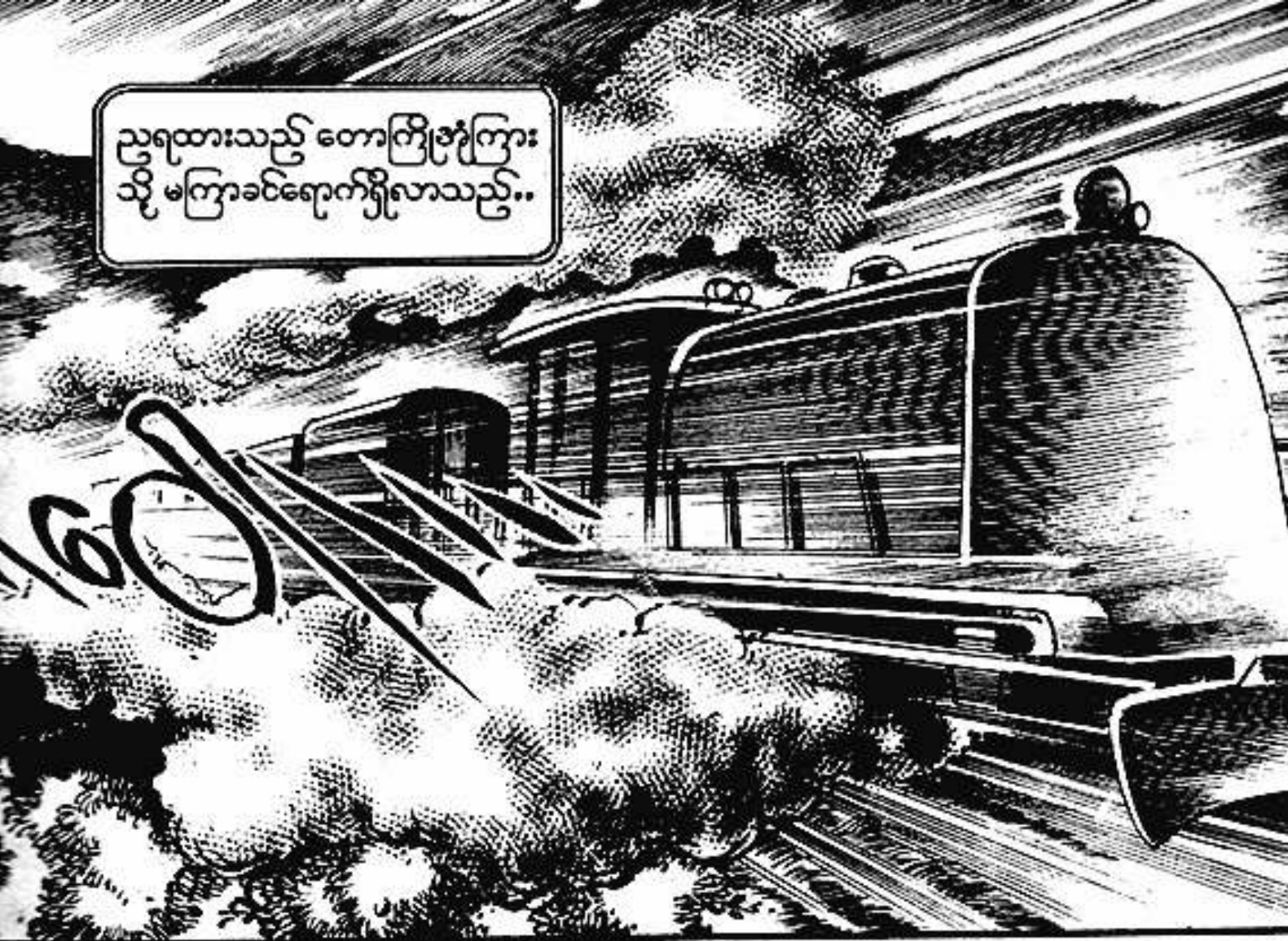

ဗိုလ်ချုပ်နှုတ်ဆက်
ပုံကြီးကလည်း
တစ်မျိုးပဲ..

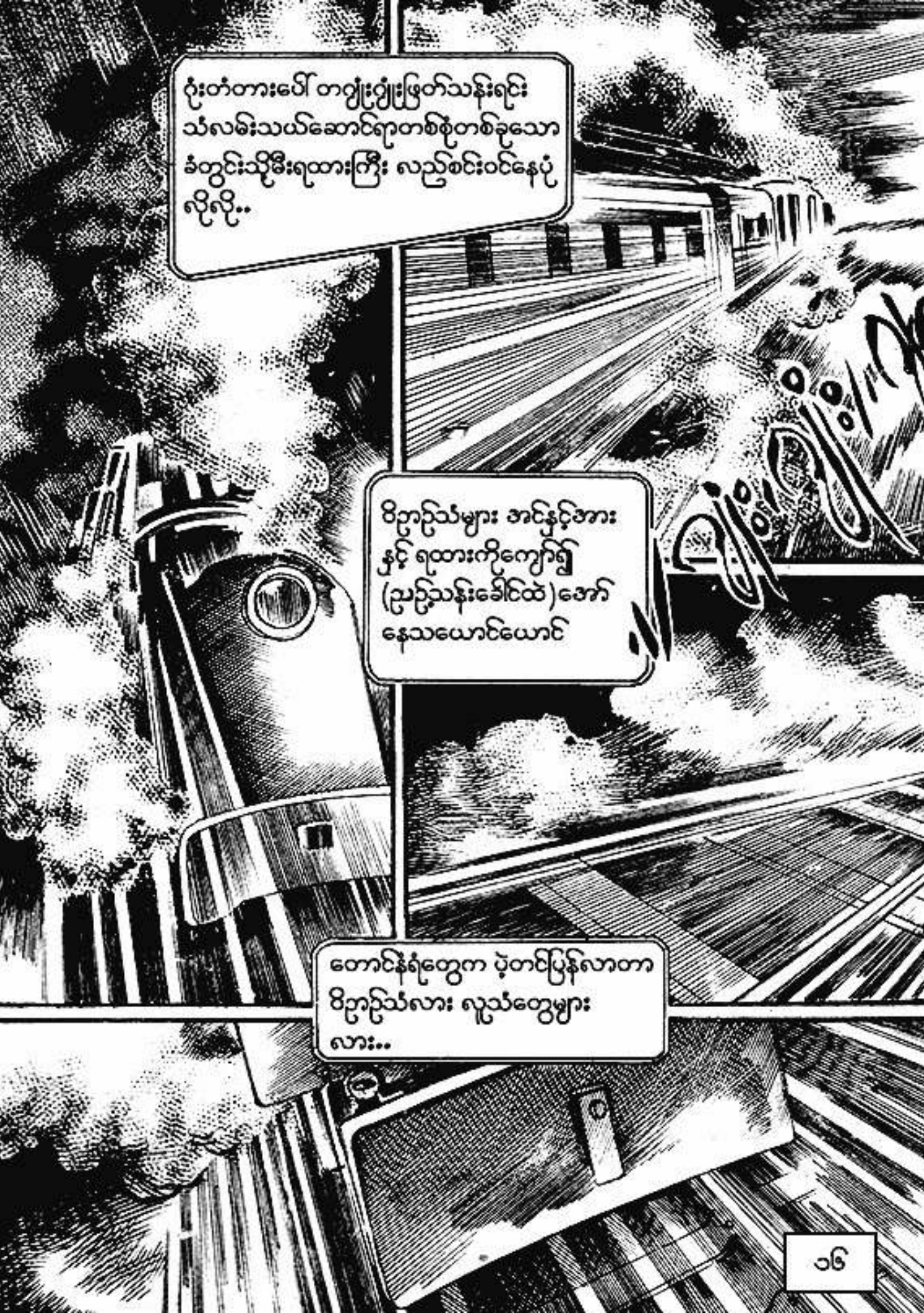

ဗိုလ်မှူးလေးအတွေးနှင့်
နေရာယူစဉ် ရထားထွက်
လေပြီ..

ညရထားသည် တောကြိုခွံကြား
သို့ မကြာခင်ရောက်ရှိလာသည်..

တောင်ကမ်းပါးရံနှင့် ပျံ့ကျဲကျန်
မီးခိုးတန်းဖွေးဖွေး ညှစ်လှုပ်လှ
သေးတော့...

ဝုံးတံတားပေါ် တဖျံ့ဖျံ့ဖြတ်သန်းရင်း
သံလမ်းသယ်ဆောင်ရာတစ်စုံတစ်ခုသော
ခံတွင်းသို့မီးရထားကြီး လည်စင်းဝင်နေပုံ
လိုလို..

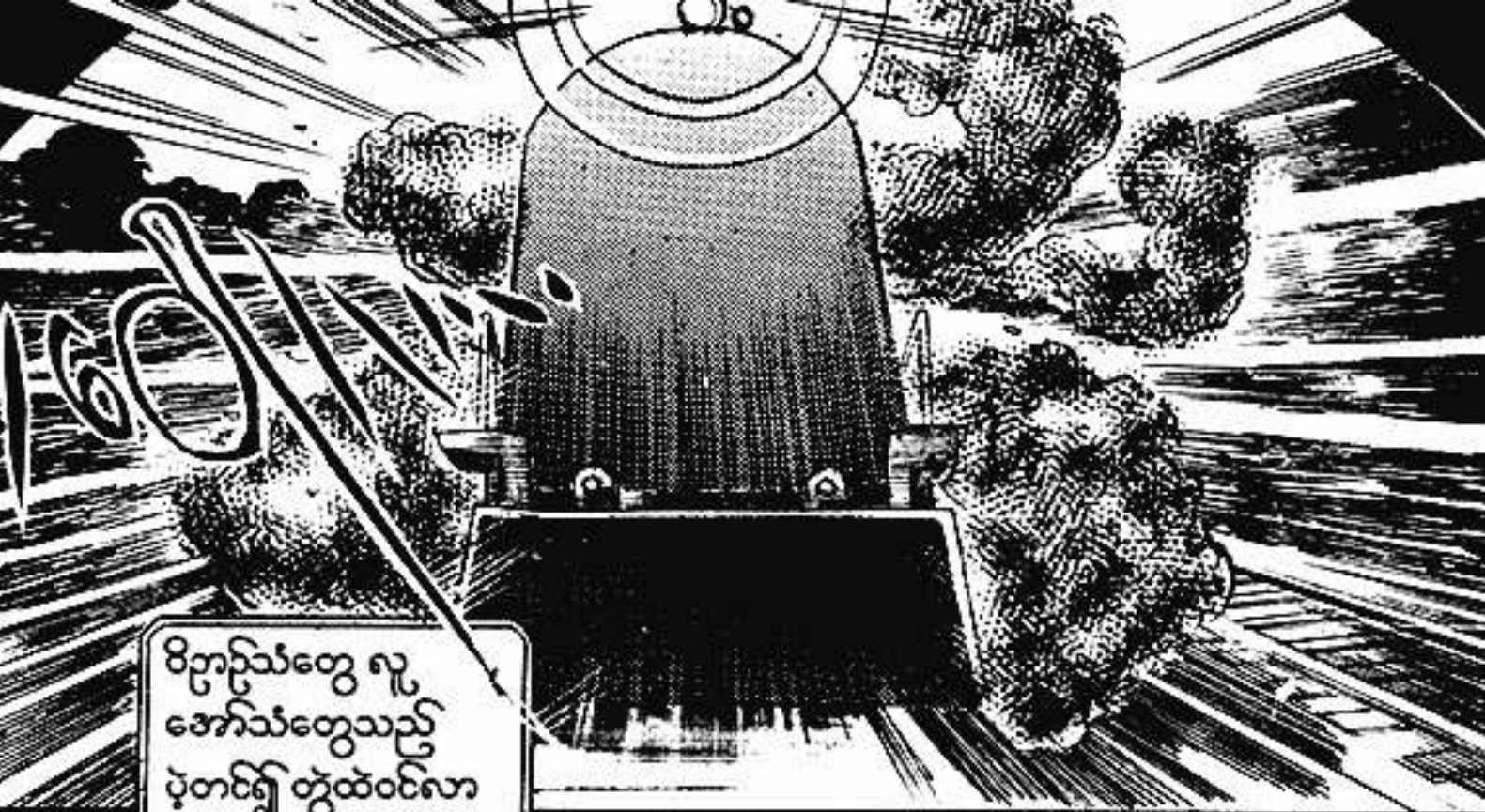
ဝိဇ္ဇာဉ်သံများ အင်နှင့်အား
နှင့် ရထားကိုကျော်၍
(ညဉ့်သန်းခေါင်ထဲ) အော်
နေသယောင်ယောင်

တောင်နံရံတွေက ပဲ့တင်ပြန်လာတာ
ဝိဇ္ဇာဉ်သံလား လူသံတွေများ
လား...

ယိမ်းထိုးလှုပ်ခါနေသော မီးရောင်
အောက်မှာတော့ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်
လာပုံရသော စစ်သားငယ်တို့..

ဖြစ်သလို အိပ်မောကျနေကြ၏..
နုပျိုသော မျက်နှာလေးများအပြစ်
ကင်းစင်နေပုံ အရှင်သားပေါ်နေ
သည်..

မိညာဉ်သံတွေ လူ
အော်သံတွေသည်
ပုံတင်၍ တွဲထဲဝင်လာ
နေသည်..

အိပ်မောကျနေသူများ
ကြားကအထိတ်အလန့်
ရှိနေသော ဗိုလ်မှူးလေး
တုန်လှုပ်လာသည်...

မိညာဉ် သံတွေကို သူ့နားနှင့်ဆတ်
ဆတ် ကြားရသည့်အပြင် ဖျတ်ခနဲ
သူ့ကိုဝင်တိုးသွားသလိုမို့ လန့်ပြီးနက္က
တိုင်ကို ကိုင်မိသွားသည်..

လည်ပင်းကျပ်
လာသလိုပဲ..

ရထားလမ်းဘေးရှိ လယ်တဲအိမ်မှ
အဘိုးအိုတစ်ယောက် မီးအိမ်နှင့်
ထွက်လာသည်..

ဟောဒီရထားလာလျှင် အဘိုး
အိုရေအိမ်နောက်ဆုံးဝင်နေကျ..

ရေအိမ်ထဲရှိနေသော သတင်း
စာဖတ်နေတုန်း တပုန်းပုန်း
ထပ်ကြားရပြန်သည်..

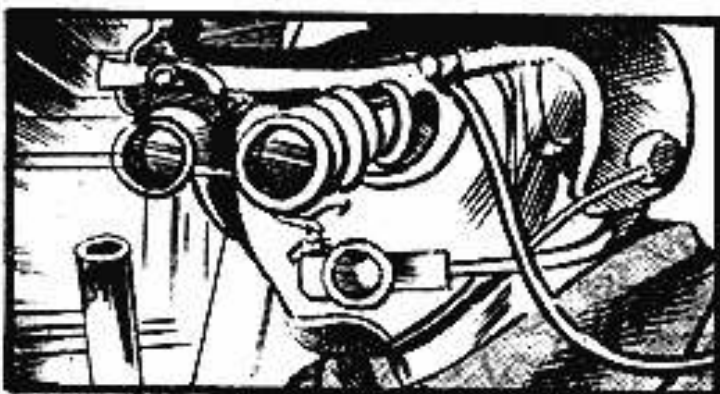
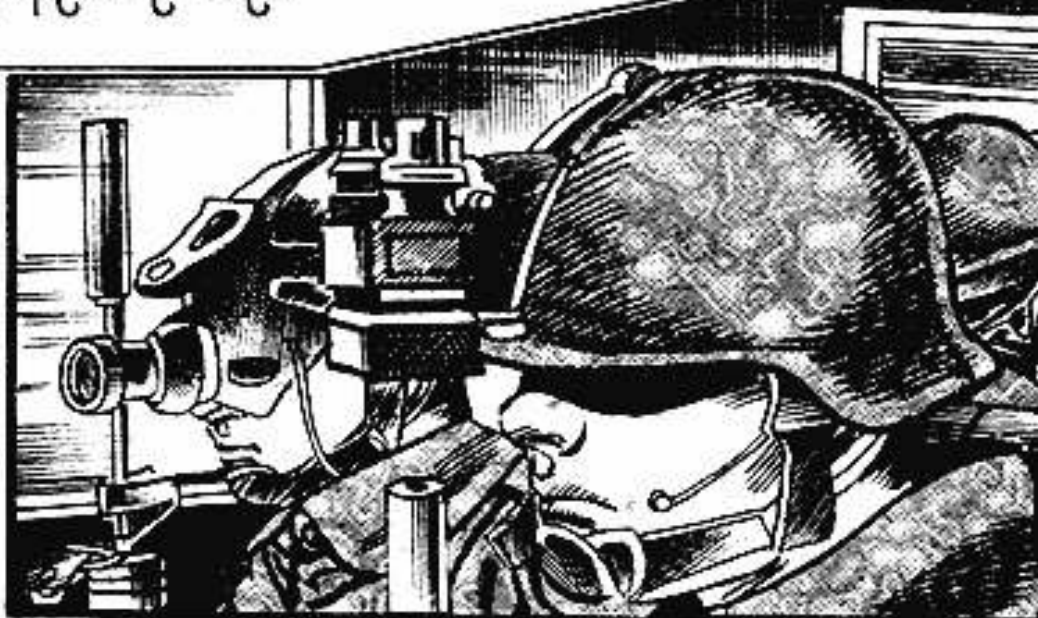
သေမင်းရထားမှန်း
အဘိုးအိုကြိုမသိခဲ့..

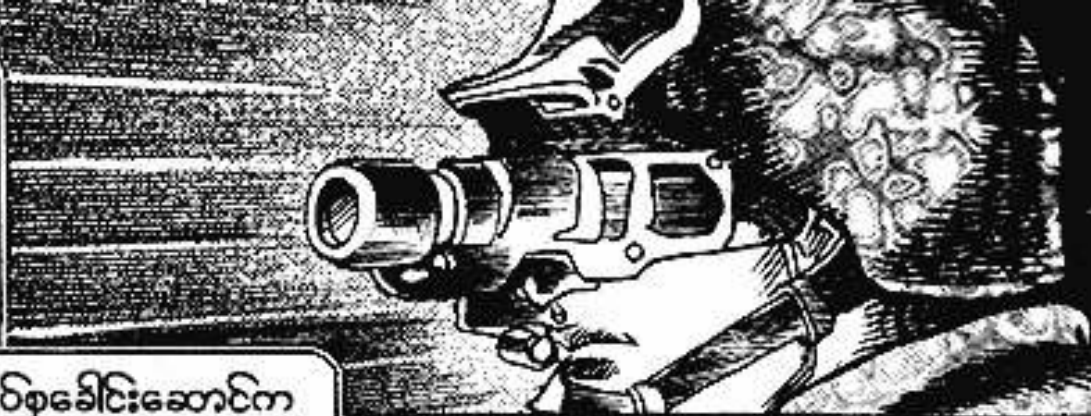
နောက်ကထပ်
လိုက်လာတာ
ဘာရထားပါလိမ့်..

ဖြတ်သွားသော အကောင်းစားရထားတို့ထဲမှာတော့
ညမျက်လုံးတပ် လက်နက်ကိရိယာအစုံအလင်နှင့်
ကွန်မန်ဒိုတပ်စုတစ်စု..

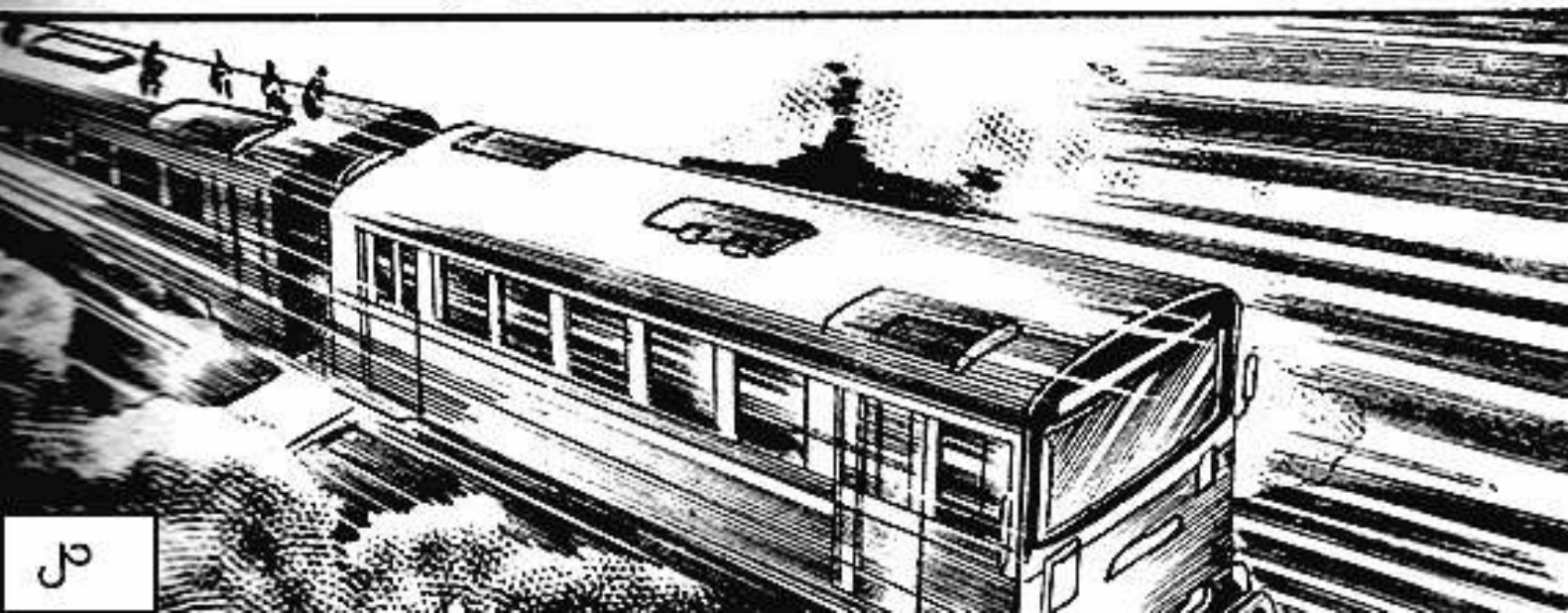
ကွန်မန်ဒိုမှူးက ဦးခေါင်းရှိ
ညကြည့်မှန်ပြောင်းတွေကို
ဖြိုတုခလုတ်ဖွင့်လိုက်ကြ၏

တပ်စုခေါင်းဆောင်က
လှေကားမှတစ်ဆင့်
အမိုးပေါ်စတက်သွား
သည်..

အမိုးကို အားလုံးဖွင့်လိုက်ကြသည်...

ရွှေကရုဏားနှင့် ဘေးချင်း
ယှဉ်လိုက်နေပြီဖြစ်သည်..

ကျန်အဖွဲ့ကို အပေါ်တက်ခွဲ
ရန် လက်ပြုလိုက်သည်..

တပ်စုအပေါ်ရောက်ပြီး ရုဏားတွဲ
ချင်း ရင်ဘောင်တန်းလိုက်၏..

အိပ်မောကျနေသော
တပ်သားတွေကြားက
မိုက်မှူးလေးက
အားလုံးတွေမြင်
နေရသည်..

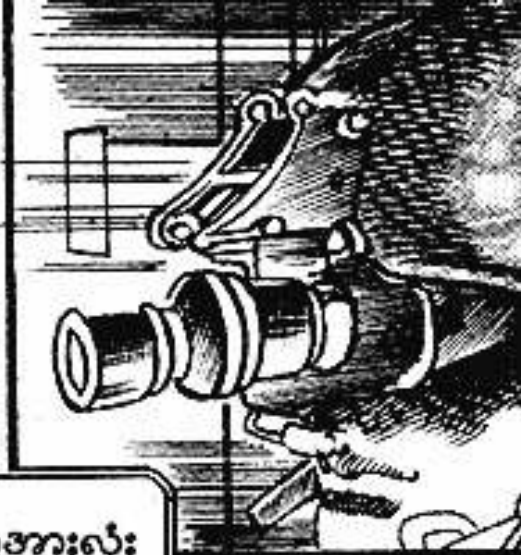

မိမိတို့ရထားခေါင်မိုးပေါ်
ခုန်ကူးလာသည်ကိုလည်း
ကြားနေမြင်နေရ၏...

နောက်ဆုံးဂတ်ဗိုလ်တို့က
အစောင့်လည်ပင်း ရွမ်းခန့်
မြည်သွားသည်..

တို့ထဲက မီးတွေအားလုံး
ရုတ်တရက်ပြတ်သွား၏...

ဗိုလ်မှူးလေးဆတ်ခန့်
ထ၍ တွဲဆက်သော
နေရာသို့ ရှောင်ထွက်
လာခဲ့သည်..

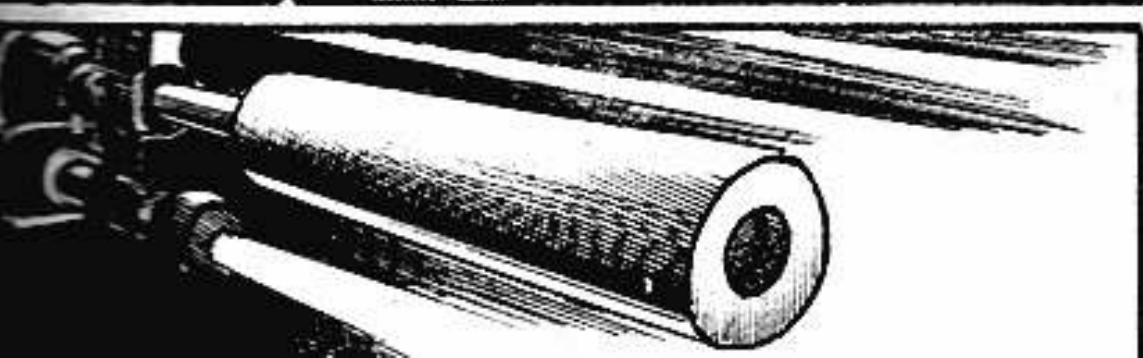
တုံ့ပြင်သို့ လှမ်းကြည့်လိုက်
သောအခါ တစ်ဖက်ရထားမှ
ခွန်ကူးနေပုံများ အတိုင်းသား
တွေနေပြန်သည်..

တစ်ခဏတွင်းမှာပင်
ကွန်မန်ဒိုများတွဲအတွင်း
ဝင်ရောက်လာပြီး..

အိပ်မောကျနေသော တပ်သားသစ်
လေးများ၏ မျက်နှာများပေါ်သို့
လေဆာပျံအနီရောင်အလင်းတန်း
များ စူးခနဲကျလာသည်..

တချို့လူနို့နိုးအလား
တရွင်းရွင်းအနီရောင်
အလင်းများ ပြိုင် တူ
ထအော်တော့သည်..

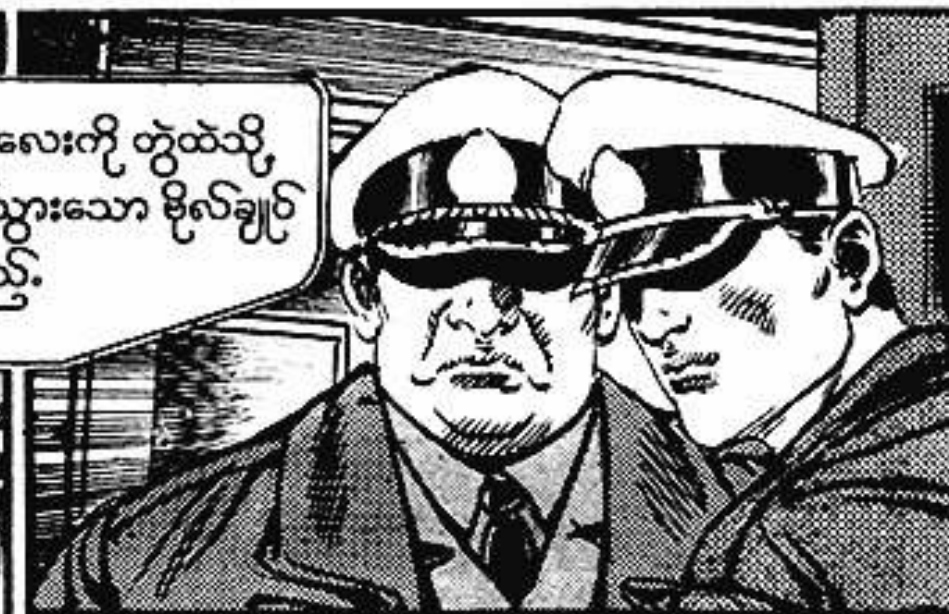
ရှောင်တိမ်းနေသော
ဗိုလ်မှူးလေးမျက်လုံး
မှိတ်ထားလိုက်သည်..

ရထားကြမ်းခင်းပေါ်သို့
ဖိနှပ်ဝတ်ခြေအင်္ကျီ ကျလာ
ပြန်သည်..

ဗိုလ်မှူးလေးကို တွံထဲသို့
ဆွဲခေါ်သွားသော ဗိုလ်ချုပ်
ဖြစ်သည်.

သွေးသံရဲရဲငြိမ်
သက်နေပြီဖြစ်သော
တပ်ဖွဲ့ဝင်များ...

ဗိုလ်မှူးလေး သူ၏တာဝန်
ဖြစ်သော တံခါးကိုခလုတ်
နှိပ် ရှိဖွင့်ပေးရသည်..

ပွင့်လာသော တံခါးမှ
တပ်သားများဆင်းလာ
ပြီး ခေါင်းတလားလို
သေတ္တာကြီးတွေကို
ဖွင့်ကြတော့သည်..

၂၈

ဗိုလ်မှူးလေး သူ၏တာဝန်
ဖြစ်သော တံခါးကိုခလုတ်
နှိပ် ရှိဖွင့်ပေးရသည်..

ပွင့်လာသော တံခါးမှ
တပ်သားများဆင်းလာ
ပြီး ခေါင်းတလားလို
သေတ္တာကြီးတွေကို
ဖွင့်ကြတော့သည်..

၂၈

မိုလ်ချပ်နှင့်
မိုလ်မူးခေါင်မိုးပေါ်
ကတစ်ဆင့် ရထား
ပြောင်းလိုက်ကြသည်..

အောက်၌ ရထားတစ်စင်းနှင့်တစ်စင်း
သံမဏိကုန်းဘောင်နှင့် ဆက်၍
သေတ္တာကြီးတွေ ရွေ့ယူနေကြသည်..

ခေါင်းတလားတစ်လုံးကို
တော့မယူဘဲဖွင့်နေသည်..

မိုလ်ချင်သူတို့
ဘာလုပ်နေကြတာလဲ...

အဖြေမရ..

ခေါင်းတလားတွင် လိုအပ်သော
ပြင်ဆင်မှုများလုပ်၍ ဆယ်မိနစ်
စာချိန်ကိုက်၍ ခလုတ်နှိပ်ရန်
မိုလ်ချင်ကိုယ်တိုင်
လက်ပြအမိန့်ပေးလိုက်၏...

